

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Stibrala a soudců JUDr. Ivy Hubáčkové a JUDr. Miroslava Stoklasy ve věci

žalobkyně **STAVA s. r. o.**, IČO 61678481
se sídlem Štěchovice, Hlavní 125
zastoupené JUDr. Ondřejem Brostíkem, advokátem
se sídlem Praha 1 Týnská 633/12

proti
žalované **FOX a.s.**, IČO 62586343
sídlem Praha 4, Mařatkova 1000/1
zastoupené JUDr. Milošem Kopeckým, advokátem
se sídlem Praha 8, Feřtekova 739/16

o 226 354,70 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 3. února 2020, č. j. 48 C 80/2019-82,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se** ve výroku I. a ve výroku o náhradě nákladů řízení **potvrzuje.**
- II. Odvolání proti výroku II. **se odmítá.**
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 23 038,40 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám jejího právního zástupce.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Fousková

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalované zaplatit žalobkyni 226 354,70 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně za dobu od 24. 12. 2018 do zaplacení (výrok I.), žalobu zamítl ohledně úroků z prodlení z částky 84 397,50 Kč za dobu od 5. 6. 2016 do 23. 12. 2018, a z částky 141 957,20 Kč za dobu od 27. 8. 2016 do 23. 12. 2018 (výrok II.), a žalované uložil povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 72 592,10 Kč (výrok III.).
2. Mezi stranami nebylo sporné, že žalobkyně dodávala beton pro žalovanou na stavbu areálu Xxx u Xxx. Dále nebylo mezi stranami sporné uhrazení faktur č. 16160306 a č. 16160343 převodem dne 27. 6. 2016, a úhrada faktury č. 16160354 uhrazené převodem dne 28. 6. 2016.
3. Po provedeném dokazování listinnými důkazy a výsledků svědků, vyšel soud ze zjištěného skutkového stavu, že žalobkyně a žalovaná dlouhodobě bezproblémově spolupracovaly. Žalobkyně po dobu asi osmi let dodávala žalované beton a zboží s tím související a žalovaná řádně hradila vystavené faktury. Objednávky žalované byly realizovány telefonicky. Dodávky probíhaly nejprve na stavbu areálu Xxx u Xxx, od roku 2016 žalobkyně zboží dodávala opakovaně i na stavbu rodinného domu v Xxx, a to po domluvě se statutárním ředitelem žalované panem Vlastimilem H. se žalobkyní. Ten sám žalobkyni sdělil, že jeho syn Dennis H. staví rodinný dům a necht' jsou dodávky na stavbu v Xxx fakturovány přímo na žalovanou. Velké objednávky do domu v Xxx činil telefonicky přímo pan Dennis H.. Faktury za dodávky zboží na stavbu v Xxx byly řádně hrazeny, neuhrazené zůstaly pouze dvě dodávky vyúčtované na částku 84 397,50 Kč a na částku 141 957,20 Kč. Doručení sporných faktur žalované v roce 2016 nebylo prokázáno. Žalobkyně žalovanou vyzvala k úhradě nezaplacených dodávek dopisem ze dne 13. 12. 2018, a stanovila lhůtu k zaplacení do 23. 12. 2018.
4. Po právní stránce, soud nárok posoudil dle § 2079 odst. 1, § 545, § 558 odst. 2 zák. č. 89/2012 Sb., žalobkyně a žalovaná dlouhodobě uzavíraly na základě telefonických objednávek žalované kupní smlouvy, jejímž předmětem byly dodávky betonu a souvisejícího zboží na stavbu areálu Xxx v Xxx, a později i na stavbu rodinného domu v Xxx. Objednávky předjednával statutární ředitel žalované Vlastimil H., telefonické objednávky pak prováděl i jeho syn Dennis H. (člen správní rady žalované). Žalobkyně zboží dodávala řádně, včetně dodávek na rodinný dům v Xxx. Obchodní zvyklost mezi účastníky v řízení byla prokázána. Žalovaná platila i dřívější objednávky učiněné Dennisem H., dodávané na jeho rodinný dům v Xxx. Z výsledku svědků vyplynulo, že žalobkyně obdržela výslovný souhlas a pokyn statutárního ředitele žalované pana Vlastimila H., že jeho syn Dennis H. bude na stavbu rodinného domu potřebovat dodávky betonu a dalšího zboží, a že se tyto dodávky mají fakturovat přímo na žalovanou. Pokud žalovaná situaci uprostřed společnosti neřeší, což je podle ní problematické, když Dennis L. je rovněž členem správní rady žalované, nelze takový přístup klást k tíži žalobkyně, která jednala v souladu s tím, co bylo mezi stranami obvyklé a dohodnuté. Obhajoba žalované, že žádné dodávky na stavbu v Xxx nebyly žalovanou propláceny, byla provedenými důkazy spolehlivě vyvrácena, neboť naopak tomu bylo dlouhodobě a opakovaně. Žalovaná také nedokázala vysvětlit, proč její zaměstnanec pan J. přebíral materiál žalobkyní dodávaný na stavbu v Xxx. Přitom žalovaná tvrdila, že žádné takové dodávky na stavbě Xxx nepřebírala.

5. Vzhledem k tomu, že v řízení byla prokázána v oprávněnost nároku žalobkyně na zaplacení částky 226 354,70 Kč, bylo žalobě vyhověno spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 24. 12. 2018 do zaplacení, kdy uplynula lhůta k plnění stanovená žalobkyní v upomínce.
6. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 142 odst. 1 o. s. ř. dle procesního úspěchu žalobkyně ve věci.
7. Proti rozsudku podala žalovaná včas odvolání. V jeho následném odůvodnění výslovně uvedla, že toto směřuje proti všem výrokům napadeného rozsudku. Soudu vytýkala, že nepřihlédl ke skutečnostem uváděným a doloženým žalovanou k prokázání jí tvrzeným skutečnostem, neúplně zjistil skutkový stav věci a neprovedl žalovanou navrhané důkazy, a na základě provedených důkazů dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním. Žalovaná výpisem z veřejného rejstříku prokázala, že jedinou osobou oprávněnou k jednání za ní je statutární ředitel Vlastimil H.. Tato skutečnost byla či minimálně měla být žalobkyni známa při přijetí sporné objednávky. Žalobkyně měla povinnost jednat pouze se statutárním orgánem žalované, nikoliv členem dozorčí rady žalované. Z provedených důkazů vyplynulo, že objednávku nezaplacené dodávky betonu učinil pan Dennis H., nebyla tedy učiněna statutárním orgánem žalované společnosti. Žalovaná prokázala, že místem plnění dodávek, které si v jiných případech u žalobkyně objednala, byla stavba rekreačního objektu v Xxxě u Xxx. Za tato plnění žalobkyni vždy řádně zaplatila. Objednávky v těchto případech prováděl výlučně statutární orgán žalované pan Vlastimil H., který následně přijímal a kontroloval správnost daňových dokladů. Předmětná dodávka byla nejen objednána soukromou osobou panem Dennisem H., ale dle jeho pokynů byl místem k plnění jeho soukromý dům v k. ú. Xxx. Dodávka betonu nebyla prokazatelně plněna ve prospěch žalované a žalobkyně si musela být vědoma skutečnosti, že plní na místě soukromé osoby, právně odlišné od právnické osoby žalované. Rovněž v řízení bylo prokázáno, že žalobkyně nikdy nedoručila daňový doklad za spornou dodávku betonu žalované. Jediným způsobem jednání žalované (myšleno zřejmě žalobkyně) bylo předání vymáhané pohledávky vymahačské agentuře. Žalovaná neměla žádné povědomí o dodávce betonu, o vystaveném daňovém dokladu a neměla tak ani možnost reagovat vrácením daňového dokladu žalobkyni. Za vznik předmětného sporu nese žalobkyně plnou odpovědnost. Žalovaná u všech jí objednaných dodávek stavebního materiálu u žalobkyně řádně vyúčtoványými doklady, vždy zpětně u správce daně nárokovala odpočet DPH. V řízení bylo prokázáno, že pouze u sporné dodávky betonu a žalobkyní nedoručeného daňového dokladu si žalovaná vrácení DPH u správce daně nenárokovala. Z prokázaných skutečností jednoznačně vyplývá, že objednávku sporné dodávky neučinila žalovaná společnost, ale soukromá osoba Dennis H. na stavbu svého soukromého rodinného domu v k. ú. Xxx. Žalovaná (zřejmě opět má být žalobkyně) evidentně při přijetí objednávky dodávky betonu neidentifikovala osobu objednatele, neověřila si, který subjekt objednávku činí, a kterému musí vystavit a doručit daňový doklad. Dodávka na stavbu Dennise H. byla pochybením žalobkyně a pravděpodobně byla považována za dodávku ve prospěch žalované společnosti. Na tomto pochybení žalovaná žádný podíl neměla. Soudu dále vytýkala, že neprovedl navrhaný důkaz výsledkem svědka Dennise H., který by nesporně objasnil, jestli předmětný materiál objednával jako fyzická osoba, zda místem plnění byl jeho soukromý majetek, že obdržel od žalobkyně daňový doklad a podobně. Rovněž tak soud neprovedl důkaz výsledkem statutárního ředitele Vlastimila H., ačkoliv se jedná o zástupce účastníka řízení. Jeho výpovědi by objasnila pravdivost tvrzení svědků z řad zaměstnanců žalobkyně o sjednání údajně jiného způsobu provádění objednávek třetí osobou za žalovanou. Tímto postupem byla žalovaná výrazně krácena na svých právech vyplývajících z důkazního řízení. Navrhla zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
8. Žalobkyně ve vyjádření k odvoláním uvedla, že dle ní provedl soud potřebná dokazování, ze kterých učinil odpovídající skutková zjištění. Žalovaná své odvolání staví zejména na argumentu,

že předmětem objednávky stavebního materiálu jí nezavazovaly, neboť jí učinil pan Dennis H., který k takovému jednání nebyl oprávněn. Jediným zástupcem žalované měl být pan Vlastimil H., který o objednávkách údajně informován nebyl. Žalovaná se snaží tvrdit, že objednatelem dodávek stavebního materiálu ve sporných případech měl být pan Dennis H. jako soukromá osoba a žalobkyně jej takto měla identifikovat. Dle žalobkyně před soudem bylo dostatečně prokázáno, že výše uvedená tvrzení jsou účelová a nepravdivá. Mezi účastníky byla zavedena obchodní zvyklost, podle níž byl stavební materiál žalované dodáván na základě telefonických objednávek. Dle této obchodní zvyklosti probíhala komunikace mezi účastníky tak, že zástupce žalované vždy telefonicky kontaktoval zaměstnance žalobkyně a objednal u něj dodávku stavebního materiálu, kterou následně žalobkyně realizovala, a oprávněný zástupce žalované potvrdil převzetí stavebního materiálu podpisem dodacího listu. Před soudem žalobkyně prokázala, že v minulosti objednávky stavebního materiálu za žalovanou činil nejen její statutární ředitel, jak tvrdí žalovaná, ale mimo jiné právě tak jeho syn Dennis H., který je zároveň předsedou správní rady žalované. Tato obchodní zvyklost byla v řízení prokázána spolehlivě listinnými důkazy a svědeckými výpověďmi. Z dodacích listů jednoznačně vyplynulo, že pan Dennis H. za žalovanou přebíral také dodávky stavebního materiálu, které byly následně bez problémů žalovanou uhrazeny, tedy zcela zřejmě byl oprávněn žalovanou v tomto ohledu zastupovat. V souvislosti s tím žalobkyně připomněla, že pan Dennis H. jako zástupce žalované vystupoval také na mediačním jednání nařízeném soudem v nadepsané věci. Z předložených dodacích listů vyplynulo, že předmětné sporné dodávky stavebního materiálu přebíral např. také pan M., který již předtím přebíral jiné dodávky, které byly taktéž ze strany žalované proplaceny. Žalobkyni přitom nebylo nikým sděleno, že by snad v daném případě objednatelem neměla být žalovaná. Ze svědeckých výpovědí navíc vyplynulo, že ještě před realizací předmětných sporných dodávek pan Vlastimil H. tyto objednávky žalobkyni telefonicky avizoval, když přímo uvedl, že se bude jednat o dávky na stavbu jeho syna a spolupráce bude probíhat jako obvykle. Žalobkyně tedy zcela odůvodněně a v dobré víře postupovala v souladu se zavedenou obchodní zvyklostí, a dodávky služeb naprosto správně vyúčtovala žalované. K tvrzení žalované, že si žalobkyně měla objednatele předmětných objednávek blíže předem identifikovat, uvedla, že k takovému jednání neměla žádný důvod, protože z chování všech zúčastněných osob bylo zcela zřejmé, že objednatelem předmětných dodávek je žalovaná. Z předložených dodacích listů bylo totiž prokázáno, že na tuto stavbu byl stavební materiál dodáván i na základě jiných objednávek, přičemž tyto byly ze strany žalované bez jakékoliv reklamace proplaceny. Uvedené skutečnosti před soudem byly dostatečně prokázány, nebylo proto nutné provádět další důkazy pro jejich nadbytečnost. Žalovaná za hlavní označuje navrženou svědeckou výpověď pana Dennise H.. Pokud by však pan Dennis H. vypovídal v rozporu s uvedenými skutečnostmi, byla by jeho výpověď s ohledem na okolnost věci evidentně nevěrohodná. Argumentace žalované je po celou dobu řízení účelová a evidentně vedená pouze snahou vyhnout se úhradě žalovaného nároku. To mimo jiné potvrzuje i to, že nebyla schopna jakkoliv věrohodně vysvětlit nejen vnitřní vztahy mezi jejími orgány ve vztahu k předmětným objednávkám, ale také okruh zaměstnanců a osob spolupracujících se žalovanou. Žalobkyně tvrdí, že žalované byly řádně doručeny také veškeré daňové doklady, a to opět v souladu s ustálenou obchodní zvyklostí. Bohužel doručení sporných faktur však před soudem nebyla schopna prokázat, a proto akceptovala výrok II. rozsudku, kterým soud žalobu částečně zamítl ohledně úroků z prodlení. Dle žalobkyně nebyly žalovanou předloženy žádné relevantní důkazy, které by vyvracely oprávněnost žalobního nároku. Navrhla potvrzení napadeného rozsudku.

9. V následném vyjádření ještě žalovaná namítla, že není ve sporu pasivně legitimována a odkázala na provedené dokazování v řízení. Dále pouze opakovala oprávněnost jednání za ní pouze Vlastimilem H.. Pan Denis H. jako člen správní rady ze zákona není oprávněn za žalovanou jednat. Takto by byl oprávněn jednat pouze na základě udělené plné moci, kterou neměl. Obchodní zvyklosti, kterými je odůvodněn rozsudek je třeba aplikovat pouze na ty objednávky,

kteří učinila žalovaná, rozhodně je nelze aplikovat na objednávky, které učinila soukromá osoba Dennis H. na stavbu svého rodinného domu. I přes určitou nelogičnost záměrně napadla zamítavý výrok II. ohledně úroků z prodlení. Důvodem je, že soud dle jejího názoru zcela zmateně vytváří konstrukci o počátku běhu lhůty pro zaplacení údajné pohledávky. V řízení bylo prokázáno, že žalobkyně v rozporu s předcházející obchodní zvyklostí při doručování daňových dokladů – faktur za dodané zboží v daném případě žalované oba sporné daňové doklady nedoručila. I kdyby žalovaná měla vůli provést úhradu sporné dodávky, nemůže tak učinit bez daňového dokladu. Úhradu nebylo možné provést ani na základě výzvy ze dne 13. 12. 2018, neboť k ní nebyly připojeny daňové doklady za sporné dodávky. Soud zcela ignoroval, že v právním řádu ČR existují právní normy upravující otázku účetnictví či daně z přidané hodnoty. Představa, že akciová společnost může provést úhradu částky 310 159,88 Kč na základě výzvy ukrajinských vymahačů, vypovídá o neznalosti zákonů a obchodních zvyklostí soudu. Požádala, aby i ohledně této otázky odvolací soud přijal stanovisko a počátek běhu lhůty údajného prodlení zdůvodnil, neboť žalovaná je plátcem DPH a nemůže si dovolit provádět platby a nárokovat si vrácení DPH vůči správci daně na základě písemné výzvy ukrajinských vymahačů ze dne 13. 12. 2018. Ze strany soudu prvního stupně nebyly záměrně provedené žalovanou navržené důkazy, a to Dennise H., svědků M. a J. a Vlastimila H.. Vyjádřila se i trestněprávnímu rozměru případu, ke kterému se vyjadřoval i soud ve svém odůvodnění, neboť toto nejlépe vystihuje zkreslené právní názory soudkyně soudu, její právní vědomí a neznalost právních předpisů. V průběhu dokazování si soudkyně pletla a nebyla schopna rozeznat akciovou společnost a její strukturu od společnosti s ručením omezeným; jednatele společnosti s. r. o., od statutárního ředitele akciové společnosti; pravomoci statutárního ředitele a. s. a pravomoci člena správní rady a. s. Představa soudkyně, že akciová společnost má oprávnění, či může zasahovat do soukromoprávních vztahů členů svých řídicích či statutárních orgánů je zcela nelogická. Její výzva k řešení sporu trestněprávní cestou, adresovaná žalobkyni v průběhu řízení, je důkazem o nepřipustném nátlaku na jednání žalované. V rámci tohoto vyjádření uplatnila nárok na náhradu nákladů řízení.

10. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek, včetně řízení, které předcházelo jeho vyhlášení (§ 205, § 205a, § 212, § 212a o. s. ř.), a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
11. Soud založil své rozhodnutí na základě dostatečně prokázaného skutkového stavu na základě toho, co účastníci v řízení uvedli, a co bylo provedeným dokazováním zjištěno. Nesporným mezi účastníky byla dlouhodobá spolupráce spočívající v dodávce betonu a souvisejícího zboží ze strany žalobkyně pro žalovanou na stavbu areálu Xxx u Xxx. Žalobkyně tvrdila, že kromě těchto dodávek dodávala rovněž beton a související zboží na stavbu domu v Xxx. Právě za dvě dodávky na tuto stavbu ze strany žalované nedošlo k zaplacení. Žalovaná popírala zcela, že by jakékoliv zboží od žalobkyně, které bylo dodáváno na stavbu domu v Xxx, platila. Její obrana v řízení spočívala v tom, a jednalo se o obranu jedinou, že jedinou oprávněnou osobou jednat za žalovanou jako akciovou společnost je ředitel Vlastimil H.. Pouze jím učiněné objednávky, byly učiněné jménem žalované, pokud na tyto žalobkyně plnila, byly jí také řádně uhrazeny. V řízení bylo prokázáno, že obchodní vztah mezi účastníky probíhal na základě telefonických objednávek. Tyto rámcově činil Vlastimil H. s tím, že: žalovaná bude potřebovat nějaké dodávky a že „kluci“ pak zavolají. Konkrétní objednávky byly realizovány telefonicky. V řízení bylo prokázáno, že Vlastimil H. v roce 2015 nebo 2016 přijel za žalobkyni s tím, že jeho syn bude stavět rodinný dům, ať jsou faktury a dodací listy psány dále na žalovanou. Většinu dodávek, které, šly na dům v Xxx, objednával pan Dennis H.. Pravdivost tvrzení žalované, že na stavbu rodinného domu syna statutárního ředitele nikdy nebylo plněno na základě vůle žalované, byla v řízení vyvrácena dodacími listy, z nichž vyplynulo, že materiál na stavbu v Xxx byl dodáván opakovaně, a na této stavbě ho přebíral i zaměstnanec žalované. Rovněž řada faktur, vystavených na tuto stavbu žalovanou byla bez problémů proplácena. Z uvedeného tedy vyplývá, že za žalovanou tedy jednal i pan Dennis H., zboží objednával na stavbu svého rodinného domu, a vystavené faktury za

dodané zboží byly propláceny s výjimkou posledních dvou faktur. Tento skutkový stav byl prokázán, jak výslechy svědků, tak listinnými důkazy, které podrobně rozebral soud v odůvodnění napadeného rozsudku.

12. Z takto zjištěného skutkového stavu pak vyvodil i správný právní závěr, že se jednalo o obvyklé obchodní zvyklosti, podle kterých žalobkyně postupovala. Z takto zjištěného skutkového stavu vycházel i soud odvolací. Argumentace žalované spočívající v tom, že za této situace bylo na žalobkyni, aby zjistila, že Dennis H. není oprávněn za žalovanou jednat, neboť je to skutečnost známá z veřejného rejstříku, je až absurdní, právě vzhledem ke shora popsanému skutkovému stavu. Dodání zboží v žalované hodnotě na stavbu pana Dennise H. v řízení nebylo sporné. Tuto skutečnost tvrdila žalobkyně, a potvrzovala to i žalovaná, pouze s obranou, že tyto dodávky není povinna platit, tedy není v řízení pasivně věcně legitimována. Není tedy zřejmé, z jakého důvodu se domáhala žalovaná, a namítala v odvolání, neprovedení důkazu výslechem pana Vlastimila H. a pana Dennise H., když tato skutečnost není sporná. V řízení byly provedeny listinné důkazy, a to dodací listy, z nichž jednoznačně vyplývá, že zboží bylo žalobkyní dodáváno i a stavbu domu v Xxx (mimo plnění na stavbu v Xxxě), toto tam bylo přebíráno, a faktury k těmto dodacím listům vystavené žalovaná proplácela. Bylo také prokázáno, že v některých případech tam zboží přejímal zaměstnanec žalované. Odvolací soud tedy neshledal pochybení v závěru soudu prvního stupně, že na základě pověření pana Vlastimila H. jednal v rámci objednávek od žalobkyně jeho syn Dennis H.. Pro dané řízení je zcela bezpředmětné, jakým způsobem uplatňuje žalovaná náklady ve svém účetnictví, otázka její platby DPH, případně pořádku v jejím finančním hospodaření. Odvolací námitka v tomto směru tedy není důvodná a odvolací soud se vyhrazuje až arogantnímu a dehonostujícímu hodnocení soudkyně, která ve věci rozhodovala, žalovanou. Předmětem sporu je pouze to, zda žalobkyně dodala zboží žalované, a zda za něj ona řádně zaplatila. Žalovaná se v řízení dále bránila tím, že jí nebyly doručeny předmětné faktury jako daňové doklady. Ostatně i v odvolání v zásadě připustila, že v takovém případě by je i proplatila, neboť mohla použít odpočet DPH ve svém účetnictví (snad). Žalobkyně tvrdila, že daňové doklady byly žalované doručeny shodně jako všechny předchozí, toto své tvrzení však v řízení neprokázala. Soud proto správně prodlení žalované určil až od doby, kdy byla vyzvána k plnění. Tvrzení žalované, že se jednalo o arogantní výzvu ukrajinských vymahačů, považuje odvolací soud za právně nevýznamné. Forma upomínky žalobkyně může být snad diskutabilní, nepochybné však je, že žalovaná o své plnění upomenuta byla.
13. S odkazem na výše uvedené odvolací soud v napadeném výroku I. neshledal pochybení, toto neshledal ani ve výroku o náhradě nákladů řízení, a proto tyto výroky jako věcně správné dle § 219 o. s. ř. potvrdil.
14. Žalovaná své odvolání výslovně směřovala i do výroku, ve kterém byla v řízení úspěšná. Odůvodnila to tím, že chce zdůraznit nesprávnost napadeného rozhodnutí a neschopnost soudu porozumět dané problematice. Vzhledem k tomu však, že v tomto rozsahu byla v řízení úspěšná, nesvědčí jí subjektivní aktivní legitimace k podání odvolání ve smyslu § 218 písm. b) o. s. ř., proto v tomto rozsahu odvolání bylo odmítnuto.
15. Žalobkyně byla plně procesně úspěšná i v odvolacím řízení, dle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. jí přísluší náhrada nákladů řízení ve výši 23 038,40 Kč (2 úkony právní služby po 9 220 Kč, 2× paušální náhrada hotových výdajů po 300 Kč, 21 % DPH z odměny advokáta ve výši 3 998,40 Kč dle vyhl. č. 177/1996 Sb.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání do dvou měsíců ode dne jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 4, o přípustnosti dovolání rozhoduje dovolací soud.

Praha 9. září 2020

JUDr. Zdeněk Stibral v. r.
předseda senátu